

רשב"א שם:

וכתב הר"ף ז"ל משכנתא בעיא ולא איפשיטא ולא פי' אם הולכין בה לקולא או לחומרא, והרמב"ם ז"ל כתב דאינו צריך טבילה משמע דלקולא אזלינן בה עד דחזינן לדעתיה לגוי דבעי לשקועיה, ותמיהא לי דהא משמע ודאי כי טבילה זאת מדאורייתא היא דמכלי מדין גמרינן לה... וא"כ הוה ליה ספיקא דאורייתא וכל ספק דאורייתא לחומרא, כנ"ל, אח"כ מצאתי לראב"ד ז"ל שכתב דמשכנתא צריך טבילה, ומיהו הרמב"ם ז"ל הלך לשיטתו שהוא ז"ל כתב דטבילת כלים מדברי סופרים היא, נראה שדעתו לומר דקראי אסמכתא בעלמא הן.

רש"י במדבר פרק לא פסוק כג

אך במי נדה יתחטא - לפי פשוטו חטוי זה לטהר מטומאת מת. אמר להם צריכין הכלים גיעול לטהרם מן האיסור, וחטוי לטהרן מן הטומאה. ורבותינו דרשו מכאן, שאף להכשירן מן האיסור הטעין טבילה לכלי מתכות. ומי נדה הכתובין כאן דרשו מים הראוים לטבול בהם נדה. וכמה הם, ארבעים סאה:

רמב"ן במדבר פרק לא פסוק כג

ולבי מהרהר עוד, לומר שהטבילה הזו מדבריהם והמקרא אסמכתא עשו אותו, וכן אונקלוס מתרגם אותו בחטוי הזאה של אפר פרה

שימוש בלי טבילה

אור זרוע, חלק ד פסקי עבודה זרה סימן רצג

אין זה כי אם גזירת הכתוב דאסר רחמנא להשתמש בהם כל טבילה

ביאור הלכה סימן שכג

ומן התורה אין שום איסור להשתמש בה ואפילו רבנן שאסרו להשתמש בה עד שיטבילוה עכ"פ אין המאכל נאסר לכו"ע

ברכה

חידושי הריטב"א מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

ומיהו הרמב"ם ז"ל סובר דטבילה זו מדרבנן, וגם הוא ז"ל נראה שסובר דאין מברכין עליה, וכן נהגו, אבל בתוספות כתבו שמברכין עליה על טבילת כלים

במדבר ל"א, כב-כג

אֶךְ אֵת הָהָב וְאֵת הַפֶּסֶף אֵת הַנְּחֹשֶׁת אֵת הַבָּרָזִל אֵת הַבָּדִיל וְאֵת הָעֶפְרָת:
כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהַר אֶךְ בְּמִי נָדָה יִתְחַטֵּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא יָבֹא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמֵּיִם:

עבודה זרה עה:

מתני'. הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים, את שדרכו להטביל - יטביל, להגעיל - יגעיל, ללבן באור - ילבן באור. השפוד והאסכלא - מלבנן באור. הסכין - שפה והיא טהורה.

גמ'. תנא: וכולן צריכין טבילה בארבעים סאה. מנהני מילי? אמר רבא, דאמר קרא: כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת. תני בר קפרא... מה ת"ל במי נדה? מים שנדה טובלת בהן, הוי אומר: ארבעים סאה.

ריטב"א שם:

רבינו הרמב"ן ז"ל דהא משמע דטבילה זו מדאורייתא היא... וכן דעת התוספות ז"ל.

רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק יז הלכה ה

טבילה זו שמטבילין כלי הסעודה הנלקחים מן העכו"ם ואח"כ יותרו לאכילה ושניה אינן לענין טומאה וטהרה אלא מדברי סופרים, ורמז לה כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר ומפי השמועה למדו... כיון שכתוב וטהר אמרו חכמים הוסיף לו טהרה אחר עבירתו באש להתירו מגיעולי עכו"ם.

עבודה זרה עה:

איבעיא להו: משכנתא, מאי? אמר רב בר רב אשי: אבא משכן ליה עובד כוכבים כסא דכספא, ואטבליה ואישתי ביה, ולא ידענא אי משום דקסבר: משכנתא כזביני דמיא, אי משום דחזי לעובד כוכבים דדעתיה לשקועיה.